

Lieta C-485/08 P

Claudia Gualtieri

pret

Eiropas Komisiju

Apelācija — Norīkots valsts eksperts — Uzturēšanās dienas nauda — Vienlīdzīgas
attieksmes princips

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 15. aprīļa spriedums I - 3012

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Apelācija — Pamati — Nepietiekams vai pretrunīgs pamatojums — Pieņemamība — Pienākuma norādīt pamatojumu apjoms
(EKL 225. pants; Tiesas Statūtu 58. panta pirmā daļa)*
- 2. Ierēdņi — Izdevumu atlīdzināšana — Norīkoti valsts eksperti — Dienas nauda
(EKL 3. panta 2. punkts)*
- 3. Tiesvedība — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības — Strīda priekšmeta
noteikšana — Kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem
(Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts)*

1. Jautājums par to, vai Vispārējās tiesas sprieduma pamatojums ir pretrunīgs vai nepietiekams, ir tiesību jautājums, kas var tikt izvirzīts apelācijas tiesvedības ietvaros.

Apelācijas tiesvedībā Tiesas veiktās kontroles mērķis ir tostarp pārbaudīt, vai Vispārējā tiesa ir no tiesību viedokļa atbilstoši ņēmusi vērā visus prasītāja izvirzītos argumentus.

Tomēr Vispārējās tiesas pienākumu pamatot savus nolēmumus nevar interpretēt tā, ka tai būtu pienākums detalizēti atbildēt uz katru prasītāja norādīto argumentu, it īpaši, ja tas nav pietiekami skaidrs un precīzs.

(sal. ar 39.–41. punktu)

2. Vienlīdzīgas attieksmes jeb nediskriminācijas princips noteic, ka pret līdzīgām situācijām nevar attiekties atšķirīgi un

pret dažādām situācijām nevar attiekties vienādi, ja vien šādai pieejai nav objektīva pamata.

Vispārējā tiesa nav diskriminējusi precētas personas salīdzinājumā ar neprecētām personām, kas dzīvo faktiskās savienībās, atzīstot ģimenes stāvokli par vienu no pareiziem un piemērotiem spēkā esošiem kritērijiem saņemamās dienas naudas apmēra noteikšanai un uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja norikojuma pieprasīšanas laikā netika diskriminēta salīdzinājumā ar neprecētu norikotu valsts ekspertu, jo tās kā precētas sievietes juridiskais statuss atšķirās no neprecētas personas juridiskā statusa.

Pabalstu piešķiršanas norikotiem valsts ekspertiem noteikšana ietilpst Komisijas diskrecionārās varas jomā. Tāpat nediskriminācijas vai vienlīdzīgas attieksmes princips var tikt pārkāpts tikai tad, ja Komisijas 2002. gada 30. aprīļa Lēmuma par norikotiem valsts ekspertiem 20. panta 3. punkta b) apakšpunktā būtu ietverta nodalīšana, kas būtu patvaļīga vai acīmredzami nepiemērota attiecībā pret šīs normas mērķi. Šajā sakarā jānorāda, ka Komisija izmaksā pabalstu, lai

kompensētu neērtības un izdevumus, kas norīkotajam valsts ekspertam radušies sakarā ar prombūtni no viņa dzīvesvietas. Minētā lēmuma 20. panta 3. punkta b) apakšpunkta pamatā ir prezumpcija, ka šādam ekspertam radušās neērtības ir mazākas, ja norīkojuma pieprasīšanas laikā viņa dzīvesbiedrs dzīvo norīkojuma vietā.

iedalīšanu kategorijās, ja tā nav būtībā diskriminējoša, ņemot vērā tās mērķi. Šāds pats secinājums ir jāizdara *a fortiori* apstākļos, kad šīs marginālās situācijas rada nejaušas priekšrocības.

(sal. ar 70.–73., 75., 78. un 81. punktu)

Lai gan zināmos aspektos faktiskām savienībām un likumīgām savienībām, tādām kā laulība, var piemist zināmas līdzības, tās nevar katrā ziņā novest pie šo divu savienību veidu pielīdzināšanas.

3. Vispārējai tiesai ir jānoraida kā nepieņemama tai iesniegtā prasības pieteikuma prasījumu daļa, ja būtiski faktiskie un tiesiskie apstākļi, ar ko šī daļa ir pamatota, loģiski un saprotami neizriet no paša prasības pieteikuma teksta, un šādu apstākļu neesamība prasības pieteikumā nevar tikt aizstāta ar to izvirzīšanu tiesas sēdē.

Pat ja marginālās situācijās vispārējs un abstrakts tiesiskais regulējums var izraisīt nejaušas neērtības, likumdevējam nevar pārnest, ka viņš ir izmantojis

(sal. ar 104. punktu)